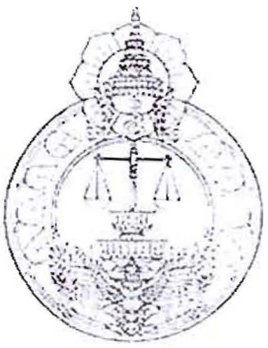
อน.41

การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

โดย

นายสุรศักดิ์ ตรีรัตนัตระกูล

งานเอกสารวิชาการส่วนบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม

หลักสูตร "ผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง(บ.ย.ส.)"รุ่นที่ 11

วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม

พ.ศ.2551

วิทยาลัยการยุติธรรม

สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม

งานเอกสารวิชาการส่วนบุคคล

ของ

นายสุรศักดิ์ ตรีรัตน์ตระกูล

เรื่อง

การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม

หลักสูตร "ผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง (บ.ย.ส.)" รุ่นที่ 11

เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ.2550

กรรมการ .....

(นายศุภชัย สมเจริญ)

กรรมการที่ปรึกษา .....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

กรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ .....

(นายไพจิตร สวัสดิสาร)

ผู้อำนวยการหลักสูตร .....

(นายฉันทวัธน์ วรทัต)

เรื่อง: การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ผู้ศึกษา: นายสุรศักดิ์ ตรีรัตน์ตระกูล

กรรมการ: นายศุภชัย สมเจริญ

กรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์

ปี : 2551

บทคัดย่อ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายที่มีมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะแตกต่างไปจากความผิดโดยทั่วๆ ไป ได้แก่ ผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้มีอิทธิพล หรือผู้ซึ่งอยู่เบื้องหลังการกระทำความผิด มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องสูง การดำเนินคดีตามปกติทั่วไปจึงไม่เป็นผล กฎหมายนี้จึงกำหนดให้มีการดำเนินการให้ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดโดยให้ตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อเป็นการตัดวงจรของการประกอบอาชญากรรม มิให้ผู้กระทำความผิดนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์อีกต่อไป มาตรการดังกล่าวนับว่าประสบผลสำเร็จเป็นอย่างยิ่งในการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ก็มีผลกระทบต่อบุคคลที่เป็นผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ทำให้ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานอาจจะไม่ได้รับทรัพย์สินที่ตนต้องสูญเสียไปคืน เพราะต้องตกเป็นของแผ่นดิน เนื่องจากการใช้มาตรการดังกล่าว

แม้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานไว้ในมาตรา 49 วรรคท้าย โดยกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ "พนักงานเจ้าหน้าที่" ดำเนินการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ก่อนที่จะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แต่ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานก็ไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร เพราะยังไม่มีบทบัญญัติที่รับรองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานไว้โดยตรง ทั้ง "พนักงานเจ้าหน้าที่" ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และวิธีการที่จะดำเนินการคุ้มครองสิทธิก็ไม่ชัดเจน ทำให้ไม่เอื้อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิแก่ผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน

ดังนั้น จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ให้มีบทบัญญัติรับรองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานให้ชัดเจนว่า ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานมีสิทธิได้รับคืนหรือชดใช้ทรัพย์สินที่ตนต้องสูญเสียไป จากทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

มูลฐานก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน โดยให้พนักงานอัยการเป็นผู้ดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

Title: The Protection of Predicate Offense Victim's Right Under The Money Laundering Act B.E. 2542 (1999)

Author: Mr.Surasak Threerattrakul

Advisor: Mr.Supachai Somcharoen

Co-advisor: Assoc. Prof. Dr.Twekiat Menakanist

Academic Year: 2008

Abstract

The Anti-Money Laundering Act of B.E. 2542 (1999) is the law which enshrines important measures to deal with the criminals who mastermind serious crimes. There are procedures in the Act to enable the forfeiture of assets obtained from crimes, in order to intervene in the vicious circle of crime so that the criminals gain no further benefit from crime-related finances or assets. These measures have been very successful in suppressing and combating criminality. However, there are effects on the victims. The victims suffer because they cannot retrieve the monies or assets lost as a result of the crimes, because all of the proceeds of crime are forfeited to the state.

The Anti-Money Laundering Act of B.E. 2542 (1999) includes a provision to protect the rights of victims. In Section 49, the final paragraph stipulates that the Secretary-General of the Anti-Money Laundering Board may forward the matter to the competent officer who is investigating the crimes committed in order to give some protection to the rights of the victim, before forwarding the case to the prosecutor for consideration to file a petition to the Court, in order to ensure the forfeiture of the assets for the benefit of the State. However, in practice, the victims do not have sufficient protection because there are no actual provisions specified in the Act to protect the rights of the victims. The 'competent officer' in predicate offense and procedures to ensure the rights of victims and their protection have not been clearly stipulated in the Act. Therefore the victims who are the persons who suffer most in predicate offense do not benefit from the measures in the Act.

In conclusion, in order to resolve the matter of protection for victims, the Anti-Money Laundering Act of B.E. 2542 (1999) should be amended in order to include clear provisions to assist the victims in predicate offense. The Act should be amended to stipulate that the victims in predicate

offense have rights to retrieve or be compensated for assets lost. The Act should further stipulate that the public prosecutor has the duty to protect the rights and assets of the victims. There tore, the public prosecutor would carry out this duty by making a petition to the Court to protect the victims' rights, before the Court makes an order of forfeiture of assets to the State.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำเอกสารวิชาการส่วนบุคคล เรื่อง "การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542" นี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับคำแนะนำและสนับสนุนจากท่าน รศ.ดร.ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ ซึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษาเอกสารวิชาการส่วนบุคคล และท่านศุภชัย สมเจริญ ผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งเป็นกรรมการพิจารณาเอกสารวิชาการส่วนบุคคล รวมทั้งได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตรวจแก้ไขเอกสารวิชาการส่วนบุคคล อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำเอกสารวิชาการส่วนบุคคลนี้ ผู้จัดทำจึงขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้จัดทำขอขอบคุณนายพูนศักดิ์ อุทกภาชน์ อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ นายอัครวิทย์ สุดตลอด นิติกร 5 สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษ 3 นางสาวสรญา แสนโสภา พนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ได้สละเวลาช่วยเหลือในการรวบรวมข้อมูลบางส่วน และนางสาวนวลละออง พิมพ์พันธ์ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 2 สำนักงานคดีพิเศษ ที่ได้สละเวลาช่วยเหลือในการพิมพ์จนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

เอกสารวิชาการส่วนบุคคลฉบับนี้หากมีคุณประโยชน์อยู่บ้าง ผู้จัดทำขอมอบเพื่อบูชาแด่พระคุณของบิดา มารดา คณาจารย์ ที่ประสิทธิประสาทความรู้ให้ผู้จัดทำ ตลอดทั้งผู้แต่งหนังสือ และบทความที่ผู้จัดทำใช้ศึกษาค้นคว้า หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้จัดทำขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

นายสุรศักดิ์ ตรีรัตน์ตระกูล

7 ธันวาคม 2550